

**Nederlandse Vereniging
voor Rechtspraak**

De minister van Justitie
Mr. E.M.H. Hirsch Ballin
Postbus 20301
2500 GH Den Haag

Datum: 18 september 2009
Ons kenmerk: B2.1.9./1711/RO
Uw kenmerk: 5612800/09/6
Onderwerp: Concept wetsvoorstel tot wijziging van de Uitvoeringswetten internationale
kinderontvoering en internationale kinderbescherming

Geachte heer Hirsch Ballin,

Bij brief van 3 augustus 2009 heeft u het concept wetsvoorstel tot wijziging van de Uitvoeringswetten internationale kinderontvoering en internationale kinderbescherming aan de Nederlandse Vereniging voor Rechtspraak (hierna: NVvR) voorgelegd om advies. Het voorontwerp is besproken in de Wetenschappelijke Commissie van de NVvR.

Het concept wetsvoorstel beoogt volgens de begeleidende brief, kort samengevat, het verbeteren van de positie van de direct betrokkenen in zaken van internationale kinderontvoering en het verduidelijken van de positie van de centrale autoriteit ten opzichte van betrokken ouders in zaken van internationale kinderontvoering en kinderbescherming.

Meer specifiek is in het concept wetsvoorstel in artikel 11 lid 1 opgenomen dat zaken van internationale kinderontvoering in eerste aanleg worden geconcentreerd bij de rechtbank te Den Haag. Een nadeel dat inherent is aan iedere vorm van concentratie is het mogelijke gebrek aan ontwikkeling van verschillende denkbeelden in eerste aanleg. De voordelen zijn echter ook duidelijk. Er kan meer ervaring worden opgedaan en beleid worden ontwikkeld bij 10 tot 20 zaken per jaar, dan in geval van een of twee zaken per jaar. Dit alles in ogenschouw nemende wegen, naar de mening van de NVvR, de voordelen van concentratie op tegen de nadelen daarvan.

Ten aanzien van de term 'omgang' zoals opgenomen in artikel 11 lid 2 van het concept wetsvoorstel, wijst de NVvR op het volgende. De minister heeft er bij de behandeling van het Wetsvoorstel bevordering voortgezet ouderschap en zorgvuldige scheiding op gewezen dat een beschikking met betrekking tot de verdeling van de zorg- en opvoedingstaken, mede kan omvatten een regeling inzake de contacten tussen het kind en de ouder bij wie het niet zijn hoofdverblijfplaats heeft. Ook heeft de minister op de gevolgen voor de executie in het buitenland

gewezen. Als daarvan sprake is, kan een dergelijke regeling worden beschouwd als een beschikking inzake het omgangsrecht en kan deze zonder exequatur in een andere EU-lidstaat ten uitvoer worden gelegd. Dit is niet het geval voor de overige onderdelen van een verdeling van de zorg- en opvoedingstaken, omdat deze worden beschouwd als een gezagsbeslissing in de zin van de verordening Brussel II bis, waarvoor wel een exequatur van de rechter nodig is (zie memorie van antwoord, EK 2007-2008, 30145 C, p. 17).

De NVvR zou graag in de memorie van toelichting bij het onderhavige wetsvoorstel verduidelijkt zien dat de term 'omgang' in internationaal verband ook wordt gebruikt voor een regeling tussen ouders die gezamenlijk het ouderlijk gezag hebben. Dit gaat dan om een verdeling van de zorg- en opvoedingstaken, waarbij feitelijk en soms zelfs juridisch een hoofdverblijfplaats bij een ouder is aan te wijzen en een contactregeling met de andere ouder.

Het concept wetsvoorstel beoogt verder dat de centrale autoriteit niet langer in rechte zal optreden voor de verzoeker in zaken van internationale kinderontvoering en kinderbescherming. Dit leidt ertoe dat de positie van de centrale autoriteit onafhankelijker wordt, wat beter past bij de positie van een overheidsorgaan. In de concept memorie van toelichting is vermeld op pagina 4 dat de centrale autoriteit de verzoeker voortaan zal doorverwijzen, door middel van een op te stellen namenlijst, naar een gespecialiseerde advocaat. Echter hierdoor kan er een nieuwe ongelijkheid optreden wanneer de verwerende partij niet beschikt over een gespecialiseerde advocaat. De NVvR is dan ook van mening dat beide partijen over gespecialiseerde advocaten zouden behoren te worden ingelicht door de centrale autoriteit. Graag zou de NVvR hierover een opmerking terugzien in de memorie van toelichting.

Ten aanzien van het voorgestelde artikel 13 lid 8 merkt de NVvR het volgende op. De voorgestelde wetstekst vermeldt dat “*alleen* cassatie in het belang der wet open” staat (cursivering toegevoegd). De NVvR heeft een voorkeur voor de gebruikelijke formule: dat tegen de beschikking “geen gewoon rechtsmiddel openstaat”. Het verschil met de voorgestelde wettekst is dat bij deze formule herziening (zijnde een buitengewoon rechtsmiddel) mogelijk blijft.

Tot slot wijst de NVvR nog op de lasten die voortvloeien uit het wetsvoorstel ten aanzien van de personele lasten voor de rechtbank en het hof Den Haag, waar internationale kinderontvoeringszaken bij voorrang behandeld zullen moeten worden.

Namens het bestuur van de Nederlandse Vereniging voor Rechtspraak,
de Wetenschappelijke Commissie,

F.F. Langemeijer, voorzitter